

Алея кленів і лип фронтовиків у Чемерному

Відійшли у вічність надзвичайно важкі й трагічні роки Великої Вітчизняної війни. Немає вже з нами багатьох воїнів-ветеранів. Але вдячна пам'ять про них, наших визволителів, не вмере, не зітреться з плином часу.

Молодше покоління Чемерного не забуває місцевих воїнів-фронтовиків. Особливо те, як вони кожен рік відзначали День Перемоги за своєю ініціативою (що в ті часи було явищем унікальним). Адже влада лише через 20 років після Перемоги затвердила це свято. Наші ж фронтовики ще в перші повоєнні роки організувалися в товариство ветеранів, керівником обрали наймолодшого воїна, який, до речі, мав найбільше бойових нагород. Була своя художня самодіяльність, хор ветеранів. Їздили з концертами по селах району, бували навіть в обласному центрі.

Щороку в День Перемоги, святково одягнуті, з нагородами на грудях, земляки збирались з дружинами в нас дома. Згадували теплим словом тих, хто не прийшов з фронту, випивали традиційних фронтових 100 грамів, співали пісень часів Великої Вітчизняної. І було традицією в цей день садити деревця, в основному молоді липи та клени. Так біля клубу виросла Алея лип фронтовиків. А ще вони обов'язково зустрічалися зі школярами, розповідали їм про свій ратний путь, фотографувалися на згадку. Для підростаючого покоління, для всіх нас це були надзвичайно важливі уроки виховання істинного патріотизму.

Тепер ми, їхні сини, щорічно збираємось 9 Травня, щоб достойно відзначити подвиг наших визволителів. Ще раз згадати, якою великою ціною дісталася ця Перемога. Тож хай не розривається зв'язок між поколіннями. Пам'ятаймо, зустрічаймося, шануймо сивочолих чоловіків і жінок. Це вони відстояли нам мирне сьогодні.

Перед 60-річчям Перемоги написав такі рядки:

Були великі наші втрати –

Мільйони в землю полягли.

Шануймо завжди ми це свято –

Одне з найбільших на Землі.

Лиш через 20 літ потому,

Як завершилася війна,

Згадала влада Перемогу,

Фронтовиків і партизан.

Сьогодні вже нема нікого

Із чемернян-фронтовиків,

То хоч на свято Перемоги

Згадаймо їх, своїх батьків.

Хай наша пам'ять не згасе

Про них усіх впродовж років.

Ще раз про подвиг нагадає

Алея лип фронтовиків.

Тож вип'ємо за ветеранів,

За Перемогу, за життя

Тих славних фронтових 100 грамів.

За наше з вами майбуття!

Борис ПРУНЬ